

Publicerad 2015-09-14 19:16 av Jag är fan större än Sartre
en sjuk spåkula av olika sorters sorger

Flykten går över jorden, gråt och skrik har hörts genom hela historiens bräckliga dagar, men planeten är ingenting annat än en sjuk spåkula av olika sorters sorger.

Ibland springer jag mot träd som barn, gömmer mig för gråten nedanför löv i vind. Jag är rädd när fåglarna tvingas ge sig ut på den långa resan bortom höst.

Ensamheten vägs på vågor i havet och vi älskar en natt igen, ändå jagar vi varandra i sömnens längsta stund, rymmer med resväskan av uppfinningar och minnen.

Det är konstigt att realisterna aldrig vinner, inte ens när regnet sticker hål genom himlen, märkligt när psykotiska drömmar känns som kungariket av sol.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jag är fan större än Sartre med Poeter.se id #47317 innehar upphovsrätten